

викладачем відповідної складності завдань. Перша група потребує розробки творчо-винахідницьких завдань, друга – частково-популярних, а третя – рецензувально-оцінювальних [Марчинюк 2008, 169]. Безумовно, позитивним є те, що будь-які завдання, вимагаючи від студента саме самостійного мислення і здатності доводити свою точку зору, допускають існування піоралізму шляхів виконання того чи того завдання.

Незважаючи на багатошановість cases, їхня структура є досить типовою:

- 1) ситуація, тобто випадок, конкретна проблема, що може ґрунтуватися як на реальному факті, так і бути повністю чи частково вигаданою;
- 2) зміст ситуації, поданий у хронологічній послідовності викладу подій, що також умішує певні деталі, наприклад, місце ситуації, учасників, термін виконання тощо;
- 3) коментар ситуації, зазвичай створений самим автором;
- 4) формулювання конкретних питань чи завдань для роботи з case;
- 5) додатки.

Робота над cases окрім належної мової бази, потребує ще й додаткової пошуку відповідної інформації, використання певних ресурсів для презентації тощо. Case, будучи заздалегідь створеним викладачем, цілком логично використовувати для самостійної роботи студента, що розвиває пошук нестандартних, креативних рішень не лише викладача, а й самого студента. Саме Case-study сприяє емінно продуктивно обміноватися ідеями, пошуку консенсусу в складник, нестардартних ситуаціях, розвитку навичок роботи в команді, певних лідерських якостей, а також, що досить важливо, допомагає при лімітованому часі пари максимізувати процес навчання і застосовувати теоретичний матеріал на практиці.

Як і бульський інший метод, Case-study має своїх прихильників і тих, хто виступає проти. Зазначимо, що саме раціональність у використанні даного методу, а також розумне поєднання його з іншими методами сприятиме найефективнішому й найрезультативнішому навчанню іноземної мови за професійним спрямуванням.

Сучасні підходи до підготовки магістрів з економічних спеціальностей в класичних університетах мають включати викладання мови в сучасній економіці, фінансах, менеджменті, що, в свою чергу, передбачає вільне володіння випускника вузу професійною англійською мовою. На бакалаврському рівні студенти отримують базові знання англійської мови, а специфіка магістратури передбачає отримання знань саме в професійному аспекті. Викладання дисциплін на магістратурі класичного університету здійснюються викладачами які, як правило, володіють англійською мовою на певному рівні. Але, як показує практика, вони потребують розвитку професійальних компетенцій для повноцінного викладання дисциплін англійською мовою.

Враховуючи багаторічний досвід викладання англійською мовою в магістратурі економічного факультету, автор бачить актуальним розвиток професійних компетенцій викладання у наступних п'яти аспектах.

- Досконале володіння англійською термінологією предмету курсу.

Термінологія є коєрному розділу економіки є специфічного. Слова, які при непрофесійному вживанні можуть мати синонімічне значення, при професійному вживанні мають власні значення. Даний аспект передбачає самостійне опанування термінології власне викладачем.

• Цілісний підхід викладання курсу англійською мовою може бути цілісним або поступовим. При цілісному підході англійською мовою може бути цілісним або одночасно лекції, семінари, індивідуальні завдання студентам. При поступовому – наприклад, можуть бути тільки лекції. Досвід автора показує, що краще використовувати цілісний підхід.

• Досягнення належного рівня розмовної англійської мови. Однією з головних проблем викладання є недостатнє володіння розмовного мовою, тому що, як правило, практика її використання в українських вузах мала. Цю складоду доцільно вирішувати разом з кафедрою іноземних

самостійності в наочній майбутніх менеджерів / Г. В. Марчинюк // Вісник Запорізького національного університету : [зб. наук. пр.] – Запоріжжя, 2008. – № 1. – С. 168–170.

УДК 378.147:376.352

Камінський А.Б.
доктор економічних наук, професор
Київський національний університет імені Тараса Шевченка
(Україна)